

Kdor vanj veruje

Obletnica smrti Božjega služabnika Danijela Halasa

Nedelja, 14. marec 2021

Božji služabnik Danijel Halas je umrl 16. marca 1945 pri Muri na Hotizi. Letos se njegove mučeniške smrti spominjamo na 4. postno nedeljo.

V evangeliju Janez navaja Jezusov pogovor z Nikodemom. Kar trikrat izreče besede: Kdor vanj veruje. »Da bi vsak, kdor veruje, imel večno življenje.« »Da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil.« »Kdor vanj veruje, se mu ne sodi.«

Vera v Jezusa je torej pomembna. Vera prinaša večno življenje. Vera rešuje pred sodbo in večno smrtjo, pred pogubo. Jezus sam to zagotavlja. Vera ni neko čustvo, ni samo neko prepričanje, vera je predvsem življenje.

Da je vera dragoceni dar, se je zavedal tudi Božji služabnik Danijel Halas. Zato je v Ljutomeru, v Lendavi in nato v Veliki Polani zavzeto oznanjal evangelij. Oznanjal je tudi s pisano besedo. Da bi oznanilo prišlo do čim več ljudi. In končno je svojo vero potrdil z mučeniško smrtjo. Iz smrti je prestopil v življenje. Zanj lahko rečemo, da je deležen nebes, kajti »vsak, kdor vanj veruje, bo imel večno življenje.«

Kdor vanj, v Jezusa veruje, je obdarovan, kajti »vera je velik dar, ki nam ga je dal Bog,« kakor je zapisal Božji služabnik Danijel Halas. Vsi, ki smo krščeni, smo bili obdarovani. A ta dar je položen v krhke posode. Mnogi, ki so bili krščeni, so se od Boga oddaljili, so vero izgubili. Ta nesreča se lahko zgodi vsakemu. Potrebno je najprej varovati in reševati svojo vero. Potrebno je na ogenj metati drva, kakor je zapisal Božji služabnik: »Če na ogenj ne mečeš drv, začne ugašati, čeprav je prej močno gorel. Človek postaja mlačen in tega niti ne opazi.«

In kaj so ta drva, ki dajejo hrano ognju vere? Danijel Halas našteva najpomembnejša polena: molitev, sveta maša, spoved, obhajilo in drugo. Danes nam je marsikaj onemogočeno. A vendar vrata do Jezusa nikoli niso zaprta. Za rešitev ljudi je Mojzes v puščavi povzdignil kačo, Jezus pa je bil povzdignjen na les križa. Tako lahko vsak trenutek jasno in otipljivo vidimo Jezusovo ljubezen do nas ljudi.

Posebej v postu se oziramo na križ, premišljujemo Jezusovo trpljenje, ko molimo križev pot doma ali v cerkvi, ko beremo pasijon, evangelijski odlomek o Jezusovem trpljenju. Oziramo se na križe ob cesti, na vrhu zvonika, na pokopališču in drugje ter v mislih izrečemo pozdrav: Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Kdor vanj veruje, hodi po tej poti. Kdor vanj veruje, prosi tudi za tiste, ki jim je ogenj vere ugasnil. Kdor vanj veruje, vztraja na poti, ki je »trnjeva in vodi na Kalvarijo.« Čeprav smo slabotni, čeprav padamo, čeprav se nam v duši temni, nas krepijo Jezusove besede o tej poti na Kalvarijo, ki jih je zapisal Božji služabnik Danijel Halas: »Po njej vodim svoje najboljše prijatelje in jih pripeljem v večno blaženosti.«

Po poti v večno blaženost je hodil tudi Božji služabnik Danijel Halas. In mnogi pred in za njim. Zdaj smo mi na vrsti, da hodimo, da verujemo, da se tako bližamo večni blaženosti.